

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-2(4)/16/AnŁ

Warszawa, 12 lipca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/59/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Leszka Bębenca prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Sklep warzywno-owocowy Leszek Bębeniec w Zduńskiej Woli od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi nr 48/KJ-DS/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r. (nr akt sprawy: DS.8361.271.2015) wydanej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj luzem o łącznej wartości 66,00 zł, niespełniających wymagań jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie,

- a) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- b) **na podstawie art. 40a ust. 5c ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, odstępuje od wymierzenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch partii jaj luzem.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 6 do 9 października 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi – zwanego dalej również „*Łódzkim WIIH*” – w sklepie przy ul. Getta Żydowskiego 7A w Zduńskiej Woli, należącym do przedsiębiorcy Leszka Bębenca prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Sklep warzywno-owocowy Leszek Bębeniec w Zduńskiej Woli – zwanego dalej również „*stroną*” – oceniono prawidłowość oznakowania dwóch niżej wymienionych partii jaj kurzych oferowanych luzem, o łącznej wartości 66,00 zł, zwanych dalej „*dwiema partiami jaj luzem*”:

- 1) jednej partii jaj luzem w ilości 65 szt., w cenie 0,60 zł/szt., o łącznej wartości 39,00 zł, oznakowanych na skorupie kodem producenta „3PL10031301 L41”, oznakowanych na wywieszce w miejscu sprzedaży informacjami: jajka fermowe, b. duże, ważne do 1.XI;
- 2) jednej partii jaj luzem w ilości 60 szt., w cenie 0,45 zł/szt., o łącznej wartości 27,00 zł, oznakowanych na skorupie kodem producenta „3PL10031301 A41”, oznakowanych na wywieszce w miejscu sprzedaży informacjami: jajka fermowe, ważność do 1.XI.

Dwie partie jaj luzem zostały zakwestionowane z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży:

- klasy jakości, oznaczenia metody chowu, objaśnienia znaczenia kodu producenta znajdującego się na skorupach, to jest informacji wymaganych przepisami art. 16 lit. a, c, d rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 163 z 24.06.2008, s. 6 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem nr 589/2008*”, a w przypadku jednej partii o wartości 27 zł, także brak klasy wagowej, wymaganej przepisami art. 16 lit. b ww. rozporządzenia;
- nazwy albo imienia i nazwiska producenta, to jest informacji wymaganej przepisami § 19 ust. 1 pkt 2 (Łódzki WIIH omyłkowo wskazał pkt 1) rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29) – zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych*”.

Na podstawie faktury VAT nr FV/V/2386/15 z 6 października 2015 r. (tj. z dnia rozpoczęcia kontroli) oraz handlowego dokumentu identyfikacyjnego (HDI) nr 05/10 z 5 października 2015 r., Łódzki WIIH ustalił, że ww. dwie partie jaj luzem zostały dostarczone do kontrolowanej placówki z Gospodarstwa Rolnego Ferma Drobiu Bartosz Chinalski, ul. Akacjowa 23, 98-100 Okup Mały, w ilości 80 szt. jaj kategorii wagowej ponad 73 g (odpowiadające klasie wagowej „bardzo duże”) i 60 szt. jaj kategorii 60-63 g (odpowiadające klasie wagowej „średnie”). Zgodnie z ww. dokumentem HDI, obie partie jaj miały wyznaczoną datę minimalnej trwałości na 1 listopada 2015 r. (tj. taką, jaką podano w oznakowaniu jaj w miejscu sprzedaży).

W toku kontroli osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy wyjaśniła, że brak uwidocznienia wymaganych informacji dotyczących jaj oferowanych do sprzedaży bez opakowań spowodowany był niewiedzą.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 9 października 2015 r., sprostowanym z urzędu w dniu 13 października 2015 r. (nr akt kontroli DS.8361.271.2015) wraz z załącznikami.

Pismem z 17 lutego 2016 r. (nr akt jw.), Łódzki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Leszka Bębenca prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Sklep warzywno-owocowy Leszek Bębeniec w Zduńskiej Woli o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz.

678, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj luzem nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niepełne oznakowanie w miejscu sprzedaży. Poinformował także o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Pismo doręczono w trybie doręczenia zastępczego zgodnie z art. 44 § 4 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Na żądanie organu pierwszej instancji strona przesłała informację o wielkości jej przychodu w 2015 r. (oświadczenie z 25 marca 2016 r.).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją Nr 48/KJ-DS/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r. (nr akt jw.), w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, Łódzki WIIH wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj luzem o łącznej wartości 66,00 zł nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej. Decyzję doręczono stronie 21 kwietnia 2016 r.

Pismem z 3 marca 2016 r., nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego 4 maja 2016 r. (tj. zanim minął 14-dniowy termin do wniesienia odwołania od ww. decyzji) strona skierowała do Łódzkiego WIIH prośbę o anulowanie wymierzonej jej kary pieniężnej.

Prośbę strona uzasadniła bardzo złą kondycją finansową jej firmy (załączając na tę okoliczność kopię zeznania podatkowego) oraz motywami osobistymi. Ponadto, strona podniosła, że kara pieniężna nie jest współmierna do popełnionego zaniedbania. Strona wskazała, że klienci jej sklepu znali towar, który kupowali od dłuższego czasu, nigdy nie wnosili oni zażaleń z powodu braku oznaczeń wskazanych w decyzji Łódzkiego WIIH, a w razie zapytań zawsze otrzymywali wyczerpujące informacje ustne. Ponadto strona wyjaśniła, że sprzedawane jaja zawsze kupowała od jednego producenta, jaja te zawsze były świeże i nigdy nie budziły żadnej „obawy” co do wagi i terminu przydatności do spożycia.

Z uwagi na to, że z pisma strony wynikało, iż jest ona niezadowolona z decyzji organu pierwszej instancji, a pismo to zostało złożone w terminie do wniesienia odwołania od tej decyzji, pismo to należało rozpoznać w trybie odwoławczym. W związku z tym, Łódzki WIIH przekazał przedmiotowe pismo strony – zwane dalej „*odwołaniem*” – do organu drugiej instancji, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”.

Pismem z 17 maja 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nawiązała kontakt telefoniczny z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów 2 czerwca 2016 r. i w rozmowie podtrzymała stanowisko przedstawione w odwołaniu, iż wymierzona jej kara pieniężna jest zbyt wysoka.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.02.2002, s. 1, z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem nr 178/2002*”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. W myśl art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia, państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym i pasz odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W tym celu Państwa Członkowskie zachowują system oficjalnych kontroli i innych działań stosownych do okoliczności, z uwzględnieniem informowania opinii publicznej o bezpieczeństwie i ryzyku związanym z żywnością i paszami, nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i pasz oraz innych działaniach monitorujących, obejmujących wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Państwa Członkowskie ustanawiają również zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego i paszowego. Ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W myśl przepisu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością.

W myśl art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011, podawanie informacji na temat żywności służy wysokiemu poziomowi ochrony zdrowia i interesów konsumentów przez zapewnienie konsumentom finalnym podstaw do dokonywania świadomych wyborów oraz bezpiecznego stosowania żywności, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań zdrowotnych, ekonomicznych, środowiskowych, społecznych i etycznych.

Rozporządzenie nr 1169/2011, precyzuje w art. 8 zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii (ust. 1). Podmiot ten zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2). Bez uszczerbku dla tej zasady, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i

odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Definicja jakości handlowej zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje cechy artykułu rolno-spożywczego w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W myśl przepisów określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 589/2008, jaja klasyfikuje się do czterech klas wagowych: XL - bardzo duże: masa ≥ 73 g; L - duże: $73 \text{ g} > \text{masa} \geq 63$ g; M - średnie: $63 \text{ g} > \text{masa} \geq 53$ g; S - małe: masa < 53 g.

Jak stanowi przepis art. 16 rozporządzenia nr 589/2008, w przypadku sprzedaży jaj luzem w sposób łatwo widoczny i czytelny dla konsumenta podaje się m.in. następujące informacje:

- a) klasa jakości;
- b) klasy wagowe zgodnie z art. 4;
- c) oznaczenie metody chowu [...];
- d) objaśnienie znaczenia kodu producenta.

Zgodnie z przepisem określonym w § 19 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezwzględnej sprzedaży, podaje się nazwę albo imię i nazwisko producenta. Informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu (§ 19 ust. 2 tamże).

Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów

rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można, na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, odstąpić od wymierzenia ww. kar pieniężnych.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli jakości handlowej jaj przeprowadzonej przez Łódzkiego WIIH w sklepie należącym do strony stwierdzono, że dwie partie jaj luzem o łącznej wartości 66,00 zł nie odpowiadały jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. art. 16 lit. a, b, c, d rozporządzenia 589/2008 oraz § 19 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży: klasy jakości, metody chowu, objaśnienia kodu producenta, nazwy producenta jaj oraz, w przypadku jednej z ww. partii, informacji o klasie wagowej.

Rozpatrując niniejszą sprawę w wyniku wniesionego odwołania Prezes UOKiK stwierdził, że zgromadzony materiał dowodowy potwierdza niewłaściwą jakość handlową dwóch partii jaj luzem, co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w drodze decyzji w wysokości 500 zł.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, ale wniosła o anulowanie kary pieniężnej z uwagi na bardzo złą kondycję finansową jej firmy, względy osobiste oraz niewspółmierność kary do popełnionego zaniedbania.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że organ pierwszej instancji przy wymierzaniu stronie przedmiotowej kary pieniężnej związany był wymaganiami art. 40a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, zaś decyzję o odstąpieniu od wymierzenia tej kary mógł podjąć wyłącznie w przypadku określonym w art. 40a ust. 5c tej ustawy (tj. w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub brak stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu). Organ Inspekcji Handlowej nie może zatem przy wymierzaniu sankcji brać pod uwagę kryteriów podniesionych przez stronę w odwołaniu, to jest kondycji finansowej przedsiębiorcy lub sytuacji osobistej podmiotu.

Analizując przesłanki, jakimi kierował się organ pierwszej instancji przy wymierzaniu powyższej kary, opisanymi w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji, a także uwzględniając treść art. 40a ust. 5 i 5c ustawy jakości handlowej, na podstawie całości zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

- przy ocenie stopnia szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu przez stronę nieprawidłowo oznakowanych dwóch partii jaj luzem, organ pierwszej instancji przyjął, iż niepodanie w miejscu sprzedaży: klasy wagowej jaj, klasy jakości, nazwy producenta, oznaczenia metody chowu kur niosek oraz objaśnienia znaczenia kodu

producenta, naruszało interesy konsumentów w sposób istotny ze względu na ich prawo do pełnej i rzetelnej informacji o produkcie mogących przesądzać o dokonanym wyborze. Prezes UOKiK nie w pełni podziela tę ocenę. Analizując powyższe nieprawidłowości należy stwierdzić, że przesłankę stopnia szkodliwości organ pierwszej instancji zbyt surowo ocenił w zakresie braku informacji o klasie wagowej dla partii jaj tańszych, klasie jakości i metodzie chowu kur niosek. Należy zwrócić uwagę, że jaja były oferowane luzem w sposób pozwalający wizualnie ocenić ich wielkość i dokonać wyboru kierując się również uwidocznioną informacją o klasie wagowej drugiej partii oraz podanymi cenami: wyższą ceną jaj dużych (gdzie była podana klasa wagowa) i niższą ceną jaj mniejszych. Brak informacji o klasie jakości nie miał wpływu na wybór konsumentów, gdyż do obrotu detalicznego mogą być kierowane jaja wyłącznie w jednej klasie A. Zatem jeśli nie było podanej klasy A, to i tak należało domniemywać, że były to jaja klasy A. Odnosząc się do braku informacji o metodzie chowu, Prezes UOKiK zauważył, że na wywieszkach umieszczonych przy obydwu partiach jaj była informacja, iż są to „jajka fermowe”, a na skorupie jaj była widoczna cyfra 3 wskazująca na klatkowy chów kur niosek. Łączne uwidocznienie tych informacji pozwalało przeciętnym konsumentom rozpoznać, że oferowane jaja pochodzą od kur niosek z chowu klatkowego. Dlatego też w powyższym zakresie, chociaż strona nie wypełniła obowiązków w sposób zgodny z literalnym brzmieniem przepisów, stopień szkodliwości czynu, w ocenie Prezesa UOKiK, należało uznać za niski. Dokonując powyższej oceny, Prezes UOKiK nie pominął faktu, że zakwestionowane produkty stanowiły jedynie 125 sztuk (65 sztuk partii jaj „b. dużych” i 60 sztuk jaj bez oznaczenia klasy wagowej), a ich dostawa miała miejsce w dniu kontroli w łącznej ilości 140 sztuk (odpowiednio 80 i 60 sztuk), a więc liczba rzeczywiście sprzedanych jaj była niewielka. Z ustaleń tych wynikało również, że z partii jaj o większym stopniu naruszenia przepisów niż partia jaj „b. dużych”, bo nieoznaczonej informacją o klasie wagowej (faktycznie były to jaja klasy średniej), kontrolowany przedsiębiorca nie sprzedał ani jednej sztuki. Ponadto należy zauważyć, że obie partie jaj luzem oznakowane były istotnymi z punktu widzenia konsumentów informacjami o dacie minimalnej trwałości (poprzedzonej sformułowaniem nie do końca zgodnym z przepisami, ale ustalenie to nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji). Powyższe względy dodatkowo przekonały Prezesa UOKiK, że stopień szkodliwości czynu należało ocenić jako niski;

- przy ocenie zakresu naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone niezgodności wskazywały na naruszenie przepisów z zakresu oznakowania środków spożywczych określonych w rozporządzeniu nr 589/2008 oraz rozporządzeniu w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych;
- przy ocenie dotychczasowej działalności strony na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona w okresie 24 miesięcy po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o jakości handlowej;

- przy ocenie wielkość obrotów i przychodu strony, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców. Uzupełniając tę ocenę Prezes UOKiK podkreśla, że przychód strony z tytułu działalności gospodarczej wykazany w zeznaniu podatkowym za 2015 r. w kwocie nieprzekraczającej [...] zł należało uznać za bardzo niski;
- przy ocenie wartości kontrolowanych produktów, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona nie zapewniła prawidłowego oznakowania dwóm partiom jaj luzem, których wartość w dniu kontroli wynosiła 66,00 zł.

W związku z powyższym, mając na względzie treść art. 40a ust. 5c ustawy jakości handlowej, w kontekście dokonanej przez Prezesa UOKiK odmiennej oceny jednej spośród pięciu przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, tj. stopnia szkodliwości czynu, należy uznać, że odstępianie od wymierzenia stronie powyższej kary jest zasadne. Należy uwzględnić, że strona została prawidłowo pouczone o obowiązujących przepisach prawa i poinformowana o stwierdzonych nieprawidłowościach, zarówno w toku postępowania kontrolnego (według protokołu kontroli z 6 października 2015 r.), jak i w toku postępowania administracyjnego przed organem pierwszej instancji (według zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania z 17 lutego 2016 r. oraz zaskarżonej decyzji Nr 48/KJ-DS/2016 z dnia 14 grudnia 2015 r.), a więc cel zapobiegawczy i prewencyjny tego postępowania został osiągnięty.

Zdaniem Prezesa UOKiK, podjęte działania będą wystarczającym ostrzeżeniem dla strony, aby nie dopuścić do powstania takich samych lub podobnych nieprawidłowości w przyszłości, w związku z czym odniosą zamierzony skutek.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski